

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/389 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2016. november 11.)

a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kiegyenlítés megghiúsulását sújtó pénzbírságok kiszámításának paraméterei és a központi értéktáraknak a fogadó tagállamokban folytatott tevékenységei tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 23-i 909/2014/EU rendeletére ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (14) bekezdésére és 24. cikke (7) bekezdésére,

mivel:

- (1) E rendelet rendelkezései szorosan kapcsolódnak egymáshoz, hiszen a 909/2014/EU rendeletben foglalt intézkedések végrehajtásához szükséges elemekkel foglalkoznak. Annak érdekében, hogy az említett intézkedések egymással koherensek legyenek, és hogy a rendelkezések hatálya alá tartozó személyek átfogó képet és könnyű hozzáférést kapjanak, tanácsos a 909/2014/EU rendelet szerinti intézkedésekre vonatkozó összes elemet egyetlen rendeletben elhelyezni.
- (2) A 909/2014/EU rendelet előírja, hogy a központi értéktárak kötelesek pénzbírsággal sújtani értékpapír-kiegyenlítési rendszereik azon résztvevőit, akik miatt a kiegyenlítés megghiúsul (nem teljesítő résztvevő).
- (3) Annak érdekében, hogy a nem teljesítő résztvevőkre kiszabott pénzbírság visszatartó ereje eredményesen érvényesüljön, a pénzbírság szintjének kiszámításához szükséges paramétereknek szoros kapcsolatban kell lenniük azon pénzügyi eszközök értékével, amelyeknek a kiegyenlítése megghiúsul, és amelyekre megfelelő bírságkulcsot célszerű alkalmazni. Célszerű, ha a tranzakció alapját képző pénzügyi eszközök értéke egyszersmind a pénzbírságszint kiszámításának vetítési alapja is olyan esetekben, amikor a kiegyenlítés készpénzhiány miatt hiúsul meg. Célszerű, ha a pénzbírság szintje arra ösztönzi a nem teljesítő résztvevőket, hogy a kiegyenlítés maradt ügyleteket azonnal egyenlítsék ki. Annak érdekében, hogy a pénzbírság kiszabásával elérni kívánt célok eredményesen megvalósuljanak, célszerű folyamatosan figyelemmel kísérni és szükség szerint korrigálni a bírság kiszámításának paramétereit annak függvényében, milyen piaci hatást vált ki a bírságolás.
- (4) Tekintettel arra, hogy a többszörös tranzakciókban érintett pénzügyi eszközök ára jelentős mértékben eltérő, valamint a pénzbírságok kiszámításának megkönnyítése érdekében célszerű, ha a pénzügyi eszközök értéke

⁽¹⁾ HL L 257., 2014.8.28., 1. o.

egyetlen referenciaáron alapul. Célszerű, ha a központi értéktárak adott napon az azonos pénzügyi eszközre nézve meghíúsuló kiegyenlítésekre kiszabott pénzbírságok kiszámításához ugyanazt a referenciaárat használják. Ezért a pénzbírság célszerűen a kiegyenlítésen maradt tranzakció alapját képező pénzügyi eszközök számának és a vonatkozó referenciaárnak a szorzata. A referenciaárak megállapítását célszerű tárgyilagos és megbízható adatokra és módszerekre alapozni.

- (5) Tekintettel arra, hogy a pénzbírságok kiszámításának automatizálása nyilván elősegíti, hogy a központi értéktárak eredményesen tudják azokat alkalmazni, a megfelelő bírságkulcsokat az értékek egyetlen, könnyen automatizálható és alkalmazható táblázatára érdemes építeni. A pénzügyi eszközök különböző típusaihoz tartozó bírságkulcsokat úgy tanácsos beállítani, hogy olyan pénzbírságokat eredményezzenek, amelyek teljesítik a 909/2014/EU rendelet feltételeit.
- (6) A részvényügyletek kiegyenlítése általában erőteljesen szabványosított. Azokon a helyszíneken, ahol a részvények piaca likvid, és így azokat könnyű megvásárolni, a meghíúsult kiegyenlítésre érdemes a legmagasabb bírságkulcsot alkalmazni, és ezzel ösztönözni a nem teljesítő résztvevőket arra, hogy időben egyenlítsék ki a kiegyenlítésen maradt ügyleteket. A likvid piaccal nem rendelkező részvényekhez tartozó bírságkulcsot célszerű alacsonyabb szintre beállítani, amennyiben annak a visszatartó ereje az adott piac zökkenőmentes és szabályos működésének megzavarása nélkül az alacsonyabb szinten is érvényesül.
- (7) Az állami kibocsátók hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaiban kiegyenlítésen maradt ügyletekre vonatkozó pénzbírság szintjének meghatározásakor figyelembe kell venni, hogy ezek a tranzakciók rendszerint nagyméretűek és a pénzügyi piacok zökkenőmentes és szabályos működése szempontjából fontosak. Ezért a kiegyenlítés meghíúsulásához tanácsos a legalacsonyabb bírságkulcsot hozzárendelni. Ugyanakkor az a célszerű, ha még ennek a bírságkulcsnak is van visszatartó ereje, és képes az ügyletek határidőre történő kiegyenlítésére ösztönözni.
- (8) A nem állami kibocsátók hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjai kevésbé likvid piacokon forognak, és az ilyen eszközökben létesülő tranzakciók mérete is kisebb. Az ilyen hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok ugyan befolyásolják a piac zökkenőmentes és szabályos működését, de az állami kibocsátók hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaihoz képest kisebb mértékben. Ezért célszerű a kiegyenlítés meghíúsulása esetén alkalmazott bírságkulcsot az állami kibocsátók hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaira vonatkozó kulcsnál magasabbra állítani.
- (9) A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokban kötött ügyletek kiegyenlítésének meghíúsulása esetén az ügyletek általánosan nagyobb mérete, nem szabványosított elszámolása, nagyobb határon átvéelő dimenziója és a piac zökkenőmentes és szabályos működése szempontjából játszott fontosabb szerepe miatt célszerű alacsonyabb bírságkulcsot alkalmazni, mint az egyéb értékpapírügyletek kiegyenlítésének meghíúsulása esetén. Ugyanakkor az a célszerű, ha még ennek az alacsonyabb bírságkulcsnak is van visszatartó ereje, és képes az ügyletek határidőre történő kiegyenlítésére ösztönözni.
- (10) A részvényeken és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokon kívül a 909/2014/EU rendelet hatálya alá tartozó egyéb pénzügyi eszközöknek, például a letéti igazolásoknak, kibocsátási egységeknek és tőzsdén kereskedett alapoknak általában nincs se erősen szabványosított elszámolása, se likvid piaca. Ezek a papírok gyakran forognak tőzsdén kívül is (OTC). Az ügyletek korlátozott volumenére és méretére valamint a szabványosítatlan kereskedésre és kiegyenlítésre tekintettel a bírságkulcsot célszerű a likvid piaccal nem rendelkező részvények esetén alkalmazott kulcshoz hasonló szintre beállítani.
- (11) A pénzbírság kiszámításának paramétereit érdemes egyes kereskedési helyszínek, például a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾ meghatározott kkv-tőkefinanszírozási piacok sajátosságaihoz igazítani. Nem célszerű, ha a kiegyenlítés meghíúsulását sújtó pénzbírság hátráltatja a kis és közepes méretű vállalkozások (kkv-k) hozzáférést a tőkepiacokhoz, amelyeket a banki finanszírozás helyett vehetnek igénybe. Emellett a 909/2014/EU rendelet alapján a kkv-tőkefinanszírozási piacok a kiegyenlítés tervezett időpontját követően legfeljebb 15 napig rugalmasan eltekinthetnek a kényszerbeszerzési eljárás alkalmazásától. Ebből következik, hogy a kkv-tőkefinanszírozási piacokon forgó pénzügyi eszközök kiegyenlítésének meghíúsulását sújtó pénzbírság időbeli hatálya a más pénzügyi eszközökre vonatkozó bírságénál hosszabb lehet. A kkv-tőkefinanszírozási piacokon a pénzbírságok alkalmazásának hosszabb időbeli hatályára, e piacok alacsonyabb likviditására és sajátosságaira tekintettel, az ilyen kereskedési helyszíneken forgó pénzügyi eszközökre kötött ügyletek kiegyenlítésének meghíúsulására vonatkozó bírságkulcsot olyan konkrét szintre kell beállítani, amely az ügyletek időben történő kiegyenlítésére ösztönöz, de a piac zökkenőmentes és szabályos működését nem zavarja. Fontos gondoskodni arról, hogy az ilyen piacokon forgó egyes pénzügyi eszközökre, például a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra kötött ügyletek kiegyenlítésének meghíúsulása esetén az alkalmazott bírságkulcs alacsonyabb legyen annál, amely más piacokon vonatkozik ugyanezekre az eszközökre.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

- (12) Célszerű, ha a készpénzhiány miatt meghiúsuló kiegyenlítés esetén a kivetett bírság az összes ügylet esetében azonos, mivel az ilyen helyzet nem függ az eszköz típusától és az érintett pénzügyi eszköz likviditásától vagy az ügylet típusától. A bírságkulcs vetítési alapjának meghatározásához érdemes a készpénzhitel költségét alapul venni, hogy a bírság visszatartó ereje megmaradjon, és a nem teljesítő résztvevőket a bírság arra ösztönözze, hogy készpénzhitelből időben egyenlítsék ki ügyleteiket. A leginkább megfelelő bírságkulcs a kiegyenlítéshez használt pénznemet kibocsátó jegybank hivatalos kamatlába, amely az adott pénznemben nyújtott hitel költségére nézve irányadó.
- (13) A 909/2014/EU rendelet alapján a központi értéktárak a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságainak felügyelete alatt nyújthatják szolgáltatásaikat az egész EU területén. Annak érdekében, hogy a központi értéktárak a fogadó tagállamokban megfelelő szintű biztonság mellett nyújtsák szolgáltatásaikat, a 909/2014/EU rendelet előírja, hogy a székhely szerinti és a fogadó tagállamok kötelesek a központi értéktár fogadó tagállamban folytatott tevékenységének felügyeletére együttműködési megállapodást kötni, amikor a központi értéktár tevékenysége a fogadó tagállamban az értékpapírpiac működése és a befektetők védelme szempontjából lényegi fontosságúvá válik.
- (14) Annak teljes körű megállapítására, hogy a központi értéktár tevékenysége a fogadó tagállamban az értékpapírpiac működése és a befektetők védelme szempontjából valóban lényegi fontosságúvá vált-e, érdemes gondoskodni arról, hogy az értékelési kritériumok vegyék figyelembe a központi értéktárak által a 909/2014/EU rendelet mellékletének A. szakasza szerint nyújtott alapvető szolgáltatásokat, tekintettel arra, hogy ezeket az alapvető szolgáltatásokat a központi értéktárak a pénzügyi piac infrastruktúrájának részeként nyújtják.
- (15) Célszerű, ha a központi értéktárak fogadó tagállambeli tevékenységének fontosságát értékelő kritériumok figyelembe veszik, hogy milyen méretű alapvető szolgáltatásokat nyújtanak a központi értéktárak a fogadó tagállam felhasználói számára, ideértve a kibocsátókat, az értékpapír-kiegyenlítési rendszerek résztvevőit és a központi értéktárak által vezetett értékpapírszámlák egyéb tulajdonosait. Ahol a központi értéktár által a fogadó tagállam felhasználóinak nyújtott alapvető szolgáltatások mérete megfelelően nagy, a központi értéktárnak az adott fogadó tagállamban folytatott tevékenységét célszerű az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából lényegi fontosságúnak tekinteni tekintettel arra, hogy a központi értéktár tevékenységének bármely hibája vagy hiányossága az adott fogadó tagállamban befolyásolhatja az értékpapírpiacok működését és a befektetők védelmét. Az értékelés teljességének biztosítása érdekében érdemes olyan értékelési kritériumokat alkalmazni, amelyek egymástól függetlenül veszik figyelembe a központi értéktárak által a fogadó tagállam felhasználóinak nyújtott alapvető szolgáltatásokat.
- (16) Ahol a fogadó tagállamban illetőséggel rendelkező kibocsátók számára az értékpapírok nagy részét a központi értéktárak bocsátják ki, vagy a hozzájuk tartozó központi számlavezetést ők végzik, illetve ahol az értékpapír-kiegyenlítési rendszereik résztvevői vagy az általuk vezetett értékpapírszámlák egyéb tulajdonosai számára az értékpapír számlák nagy részének központi számlavezetését ellátják, tevékenységüket az adott fogadó tagállamban folytatott tevékenységét célszerű az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából lényegi fontosságúnak tekinteni.
- (17) Ahol a fogadó tagállamban illetőséggel rendelkező kibocsátók által kibocsátott értékpapírokra kötött, nagy értéket képviselő ügyleteket a központi értéktárak számolják el, vagy az értékpapír-kiegyenlítési rendszereik résztvevői illetve az általuk vezetett értékpapírszámlák egyéb tulajdonosai számára nagy értéket képviselő kiegyenlítési megbízásokat számolnak el, az adott fogadó tagállamban folytatott tevékenységét célszerű az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából lényegi fontosságúnak tekinteni.
- (18) A 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján a tagállamok az irányelv alkalmazásának szempontjából rendszernek minősíthetik a saját joguk hatálya alá tartozó értékpapír-kiegyenlítési rendszert, amennyiben a rendszerkockázat szempontjából e minősítést kellően biztosítottnak ítélik. Amikor a központi értéktárak a fogadó tagállam által a 98/26/EK irányelv szerint minősített értékpapír-kiegyenlítési rendszereket működtetnek, akkor tevékenységüket célszerű az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából az adott fogadó tagállamban lényegi fontosságúnak tekinteni.
- (19) A központi értéktárak tevékenységének értékelését célszerű megfelelő időközönként elvégezni, hogy az érintett hatóságok indokolatlan késedelem nélkül abban a pillanatban meg tudják kötni az együttműködési megállapodást, amikor a központi értéktárak tevékenysége az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából a fogadó tagállamban lényegi fontosságúvá válik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

- (20) Amikor a központi értéktárak tevékenysége az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából valamelyik fogadó tagállamban lényegi fontosságúvá válik, akkor ezt a státust célszerű megfelelő ideig fenntartani, hogy az érintett hatóságok a 909/2014/EU rendelet szerint eredményes és hatékony együttműködési megállapodást tudjanak kötni.
- (21) A rendelet szerint lefolytatandó értékelésekkel kapcsolatos számításokat célszerű a tárgyilagos és megbízható adatokra és módszerekre alapozni. Tekintve, hogy a rendeletben előírt egyes számítások a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ megfogalmazott szabályokra épülnek, a számításokat csak a 600/2014/EU rendelet hatálybalépése után célszerű elvégezni.
- (22) Tekintettel arra, hogy a kiegyenlítés meghiúsulásának eseteire vonatkozó pénzbírságokkal kapcsolatos lépések és a lényegi fontosság megállapítására szolgáló egyes intézkedések az informatikai rendszerek jelentős változtatását, a piac vizsgálatát és az érintett felek, így a központi értéktárak és egyéb piaci szereplők között fennálló jogviszony módosítását igényelhetik, célszerű megfelelő időt biztosítani a vonatkozó intézkedések alkalmazására, hogy szükséges követelmények teljesítésére a központi értéktárak és a többi fél is képes legyen,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában a „kiegyenlítési megbízás” a 98/26/EK irányelv 2. cikkének i) pontjában meghatározott átutalási megbízást jelenti.

2. cikk

A pénzbírság kiszámítása

Az adott pénzügyi eszközre kötött ügylet kiegyenlítésének meghiúsulására vonatkozóan a 909/2014/EU rendelet 7. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett pénzbírság szintjének kiszámításához az e rendelet mellékletében rögzített bírságkulcsot kell az e rendelet 3. cikkében meghatározott ügyleti referenciaárra alkalmazni.

3. cikk

Az ügylet referenciaára

(1) A 2. cikkben említett referenciaár azonos a pénzügyi eszközök összesített piaci értékével, amelyet a 7. cikk szerint kell az ügylet kiegyenlítésének meghiúsulásával érintett minden egyes munkanapra külön-külön meghatározni.

(2) Minden kiegyenlítés meghiúsulására az 1. bekezdésben említett referenciaár alkalmazásával kell a pénzbírság szintjét kiszámítani függetlenül attól, hogy a kiegyenlítés értékpapírhiány vagy pénzeszközhiány miatt hiúsult meg.

4. cikk

Kritériumok a központi értéktár lényegi fontosságának megállapításához

A központi értéktárnak a fogadó tagállamban végrehajtott műveletei akkor minősülnek lényegi fontosságúnak az adott fogadó tagállamban az értékpapírpiacok működése, illetve a befektetők védelme szempontjából, ha az 5. és 6. cikkben meghatározott kritériumok legalább egyike teljesül.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

5. cikk

Kritériumok a hitelesítési és a központi számlavezetési szolgáltatások lényegi fontosságának megállapításához

(1) A központi értéktáraknak a 909/2014/EU rendelet mellékletének A. szakaszának 1. és 2. pontjában említett hitelesítési és központi számlavezetési szolgáltatásai a fogadó tagállam értékpapírpiacainak működése és a befektetőinek védelme szempontjából akkor minősülnek lényegi fontosságúnak, ha az alábbi kritériumok közül valamelyik teljesül:

- a) a fogadó tagállam kibocsátói által kibocsátott olyan pénzügyi eszközök összesített piaci értékéhez képest, amelyek első rögzítését illetve értékpapírszámlán történő központi számlavezetését az összes EU-ban letelepedett központi értéktárak végzik, legalább 15 %-ot képvisel azoknak a pénzügyi eszközöknek az összesített piaci értéke, amelyek első rögzítését illetve értékpapírszámlán történő központi számlavezetését az adott központi értéktár végzi;
- b) azoknak a pénzügyi eszközöknek az összesített piaci értékéhez képest, amelyek értékpapírszámlán történő központi számlavezetését a fogadó tagállambeli résztvevők és egyéb értékpapírszámla-tulajdonosok számára az EU-ban letelepedett központi értéktárak végzik, legalább 15 %-ot képvisel azoknak a pénzügyi eszközöknek az összesített piaci értéke, amelyeknek az értékpapírszámlán történő központi számlavezetését a fogadó tagállambeli résztvevők és egyéb értékpapírszámla-tulajdonosok számára az adott központi értéktár végzi.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a pénzügyi eszközök piaci értékét a 7. cikk szerint kell meghatározni.

(3) Ha az (1) bekezdésben rögzített bármelyik kritérium teljesül, az adott központi értéktárnak a fogadó tagállamban folytatott tevékenységét a tagállam értékpapírpiacainak működése és befektetőinek védelme szempontjából a kritériumok teljesítésének évét követő naptári év április 30-tól kezdődő hároméves, megújítható időszakon át lényegi fontosságúnak kell tekinteni.

6. cikk

Kritériumok a kiegyenlítési szolgáltatások lényegi fontosságának megállapításához

(1) A központi értéktáraknak a 909/2014/EU rendelet melléklet A. szakaszának 3. pontjában említett és a fogadó tagállamban nyújtott kiegyenlítési szolgáltatásai a fogadó tagállam értékpapírpiacainak működése és befektetőinek védelme szempontjából akkor minősülnek lényegi fontosságúnak, ha az alábbi kritériumok közül valamelyik teljesül:

- a) a fogadó tagállam kibocsátói által kibocsátott pénzügyi eszközökre kötött és az EU-ban letelepedett központi értéktárak által elszámolt ügyletekre vonatkozó kiegyenlítési megbízások összesített éves értékéhez képest a fogadó tagállam kibocsátói által kibocsátott pénzügyi eszközökre kötött és az adott központi értéktár által elszámolt ügyletekre vonatkozó kiegyenlítési megbízások éves értéke legalább 15 %-ot képvisel;
- b) az EU-ban letelepedett központi értéktárak által a fogadó tagállambeli résztvevők és egyéb értékpapírszámla-tulajdonosok számára teljesített kiegyenlítési megbízások összesített éves értékéhez képest az adott központi értéktár által a fogadó tagállambeli résztvevők és egyéb értékpapírszámla-tulajdonosok számára teljesített kiegyenlítési megbízások éves értéke legalább 15 %-ot képvisel;
- c) a központi értéktár a fogadó tagállam jogának hatálya alá tartozó értékpapír-kiegyenlítési rendszert működtet, amelyet az Európai Értékpapírpiaci Hatóságnak (ESMA) bejelentett.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontja alkalmazásában a kiegyenlítési megbízás értéke az alábbi:

- a) fizetés ellenében adott kiegyenlítési megbízás esetében a pénzügyi eszközre vonatkozó ügyletnek a kiegyenlítési rendszerbe bevitt;
- b) fizetés nélküli kiegyenlítési megbízás (FOP) esetében a vonatkozó pénzügyi eszköz 7. cikk szerint meghatározott teljes piaci értéke.

(3) Ha az (1) bekezdésben rögzített bármelyik kritérium teljesül, az adott központi értéktárnak a fogadó tagállamban folytatott tevékenységét a tagállam értékpapírpiacainak működése és befektetőinek védelme szempontjából a kritériumok teljesítésének évét követő naptári év április 30-tól kezdődő hároméves, megújítható időszakon át lényegi fontosságúnak kell tekinteni.

7. cikk

A piaci érték meghatározása

A rendelet 3., 5. és 6. cikkében említett pénzügyi eszközök piaci értékét az alábbiak szerint kell meghatározni:

- a) a 600/2014/EU rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében említett, az EU valamelyik kereskedési helyszínén a kereskedésbe bevezetett pénzügyi eszközök esetében az adott pénzügyi eszköz piaci értéke egyenlő a 600/2014/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő, a likviditási szempontból legrelevánsabb piacon elért záró árral;
- b) az EU valamelyik kereskedési helyszínén a kereskedésbe bevezetett és az a) pont hatálya alá nem tartozó pénzügyi eszközök esetében az adott pénzügyi eszköz piaci értéke egyenlő az EU-n belüli legnagyobb forgalmú kereskedési helyszínen elért záró árral;
- c) az a) és b) pont hatálya alá nem tartozó pénzügyi eszközök esetében a piaci értéket az adott központi értéktár felügyeletét ellátó illetékes hatóság előre meghatározott, a megbízható piaci adatokra, például a kereskedési helyszíneken és a befektetési vállalkozásoknál elérhető piaci árakra vonatkozóan kritériumokat rögzítő módszertana szerint kell megállapítani.

8. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 6. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett kritériumokat először e rendelet hatálybalépése után négy hónapon belül kell alkalmazni, és a kritériumoknak a központi értéktár által eredetileg nyilvántartásba vett vagy központi értékpapírszámlán vezetett pénzügyi eszközöknek az előző naptári év december 31-én rögzített értékén kell alapulniuk.

(2) Az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a 6. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett kritériumokat először a 9. cikk (2) bekezdésében az alkalmazásra vonatkozóan említett időpont után négy hónapon belül kell alkalmazni, és a kritériumoknak a központi értéktár által központi értékpapírszámlán vezetett pénzügyi eszközöknek az előző naptári év december 31-én rögzített értékén kell alapulniuk.

(3) A rendelet hatálybalépésének napján kezdődő és a 600/2014/EU rendelet 55. cikkének második bekezdésében az alkalmazásra vonatkozóan említett napon végződő időszakokra az alábbi rendelkezések vonatkoznak:

- a) az 5. cikk (2) bekezdésétől eltérően a pénzügyi eszközök piaci értékének az adott eszköz névértékét kell tekinteni;
- b) a 6. cikk (2) bekezdésének b) pontjától eltérően a vonatkozó pénzügyi eszközök piaci értékének az adott eszközök névértékét kell tekinteni.

9. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. március 10-től kell alkalmazni.

A második bekezdéstől eltérően:

- a) a 2. és 3. cikket a Bizottság által a 909/2014/EU rendelet 7. cikkének (15) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontjától kezdve kell alkalmazni;
- b) a 7. cikket a 600/2014/EU rendelet 55. cikkének második bekezdésében szereplő dátumtól kell alkalmazni;
- c) a 8. cikk e rendelet hatálybalépésétől kezdődően alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. november 11-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

A kiegyenlítés meghiúsulása esetén alkalmazandó bírságkulcsok

Meghiúsulás típusa	Kulcs
1. A kiegyenlítés a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdése 17. pontjának b) alpontjában meghatározott, likvid piaccal rendelkező részvények hiánya miatt hiúsul meg azzal, hogy a 3. pontban említett részvények nem tartoznak ide	1,0 bázispont
2. A kiegyenlítés a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdése 17. pontjának b) alpontjában meghatározott, likvid piaccal nem rendelkező részvények hiánya miatt hiúsul meg azzal, hogy a 3. pontban említett részvények nem tartoznak ide	0,5 bázispont
3. A kiegyenlítés a kkv-tőkefinanszírozási piacokon kereskedett pénzügyi eszközök hiánya miatt hiúsul meg azzal, hogy a 6. pontban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok nem tartoznak ide	0,25 bázispont
4. A kiegyenlítés olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok hiánya miatt hiúsul meg, amelyek kibocsátója vagy garanciavállalója: a) a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 60. pontja szerinti állampapír-kibocsátó; b) harmadik országbeli állampapír-kibocsátó; c) helyi közigazgatási szerv; d) központi bank; e) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 117. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében és 117. cikkének (2) bekezdésében említett valamelyik multilaterális fejlesztési bank; f) az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz vagy az Európai Stabilitási Mechanizmus.	0,10 bázispont
5. A kiegyenlítés a 4. és 6. pontban nem említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok hiánya miatt hiúsul meg	0,20 bázispont
6. A kiegyenlítés a kkv-tőkefinanszírozási piacokon kereskedett, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok hiánya miatt hiúsul meg	0,15 bázispont
7. A kiegyenlítés az 1–6. pontok hatálya alá nem tartozó egyéb pénzügyi eszközök hiánya miatt hiúsul meg	0,5 bázispont
8. A kiegyenlítés készpénzhiány miatt hiúsul meg	A kiegyenlítés pénznemét kibocsátó jegybank által napi hitel fejében felszámított hivatalos kamatláb, amely nem lehet kisebb, mint 0

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).